

TRĂIASCĂ 23 AUGUST, ZIUA ELIBERĂRII ROMÂNIEI DE SUB JUGUL FASCIST!

Anul 63

Seria II-a

Nr. 713

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Luni

21 august 1961

8 pagini

15 bani

PE CALEA LUMINOASĂ A BUNASTĂRII ȘI CULTURII

An de an, sărbătorirea zilei de 23 August, ziua eliberării patriei de sub jugul fascist, prilejulește poporului nostru marea bucurie și mândria de a face bilanțul înfăptuirii sale istorice obținute sub conducerea partidului.

În acest an sărbătorirea celei de a 17-a aniversări a eliberării patriei noastre are loc în condițiile entuziastei munci creatoare a maselor largi muncitoare, pentru traducerea în viață a istoricelor hotărâri ale Congresului al III-lea al partidului.

Sărbătorim cea de a 17-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist la scurt timp după vizita delegației de

partid și guvernamentale a R. P. Române în Uniunea Sovietică, care a constituit o puternică manifestație de prietenie între poporul nostru și marele popor sovietic, constructor al comunismului, o dovadă în plus a trăinicie și forței de nebiruit a sistemului mondial socialist.

Sărbătorim cea de a 17-a aniversare a eliberării, în condițiile puternicului ecou internațional pe care l-a produs în lumea întreagă Proiectul de program al P.C.U.S., precum și realizările epocale ale științei și tehnicii sovietice, încununată prin zborurile

(Continuare în pag. 2-a)

Pe calea luminoasă a bunăstării și culturii

(Urmare din pag. 1-a)

În Cosmos al lui Iuri Gagarin și, recent, al lui Gherman Titov.

Făcând un bilanț al realizărilor obținute în cei 17 ani de la eliberarea României din jugul fascist, oamenii muncii din patria noastră privesc cu mândrie marile realizări obținute sub conducerea partidului pe drumul desăvârșirii construcției socialiste. Sarcinile trasate de Congresul al III-lea al partidului, care a pus ca obiectiv fundamental al planului economic pe anii 1960—1965 dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie națională se realizează cu succes. În anul 1960 producția a crescut cu 16,8 la sută față de 1959. Aceasta creează condiții pentru realizarea și depășirea planului de 6 ani. În primele 5 luni ale anului 1961 planul producției globale pe ansamblul industrial a fost îndeplinit în proporție de 103,4 la sută. Producția industrială a crescut cu 17 la sută față de aceeași perioadă a anului 1960. Harnicele colective de muncitori, tehnicieni și ingineri au dat peste plan zeci de mii de tone de fontă, oțel, cărbune, ciment, sute de mii de metri țesături de bumbac și lână etc. Între 1 ianuarie — 31 mai 1961 statul nostru a investit în întreaga economie peste 8 miliarde lei, cu 22 la sută mai mult decât în aceeași perioadă a anului 1960.

Realizări importante au fost obținute și în agricultură. Așa cum a arătat tovarășul Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la marele miting de la Moscova, închinat prieteniei romino-sovietice, cooperativizarea agriculturii țării noastre a fost în linii generale îndeplinită; aproape 86 la sută din suprafața arabilă a țării și peste 85 la sută din totalul familiilor țărănești fac parte din sectorul socialist.

În anii 1959—1960 producția totală agricolă a crescut, în comparație cu anii 1957—1958, cu 13 la sută la grâu, cu 12 la sută la porumb, cu 94 la sută la floarea soarelui, cu peste 80 la sută la sfecla de zahăr, cu 19 la sută la lapte, cu 13 la sută la carne, cu 11 la sută la lână.

Rezultatele obținute în industrie și agricultură au dus la creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din patria noastră. Volumul vânzărilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist a fost în primele cinci luni ale anului 1961 cu 18 la sută mai mare decât în perioada corespunzătoare a anului 1960. Pentru construcțiile de locuințe partidul și guvernul au alocat în anii 1960—1961 cu 600.000.000 lei mai mult decât prevedeau Directivele Congresului al III-lea. Recentă Hotărâre a partidului și guvernului, privind creșterea salariilor muncitorilor, cadrelor didactice și medico-sanitare, altor cadre de specialitate și personalului administrativ, precum și reducerea prețurilor de vânzare cu amănuntul la unele bunuri de consum și a unor tarife, constituie încă o dovadă a grijii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea neîncetată a vieții poporului muncitor.

Sub conducerea partidului se desfășoară cu succes revoluția culturală. În tot cuprinsul țării, unde până la 23 August 1944 erau peste 4 milioane analfabeți, găsești azi în fiecare comună și sat, pe lângă școală, cămin cultural, bibliotecă, iar în multe, cinematograful, stație de radiodifuziune, librărie și alte instituții culturale menite să contribuie la ridicarea conștiinței socialiste a maselor largi ale țărănimii muncitoare, la ridicarea nivelului lor de cunoștințe tehnico-profesionale și de cultură generală, atât de necesare în stadiul actual de dezvoltare a țării noastre.

Datorită grijii partidului și guvernului nostru, înapoierea culturală a satelor, moștenită din vremurile regimului burghez-moșieresc, a fost lichidată, iar astăzi se dezvoltă o cultură nouă, socialistă.

În anii regimului democrat-popular s-a creat și

Casa rațională de cultură din Hîrșova

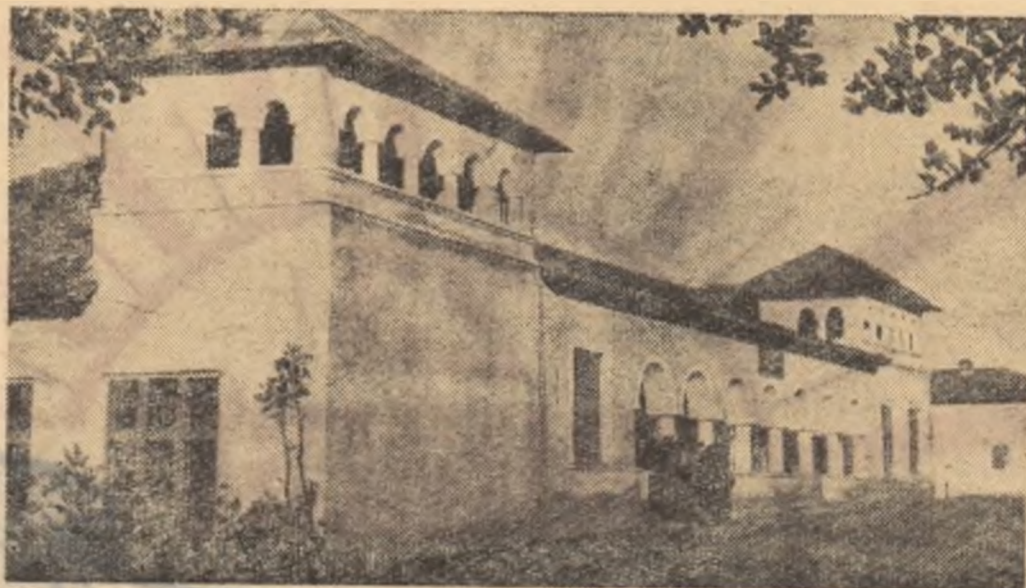
se dezvoltă neconștient pe întreaga teritoriu a țării o vastă rețea de instituții cultural-educative de masă, care sprijină prin toate mijloacele specifice culturii și artei, opera de desăvârșire a construcției socialiste, de făurire a unei agriculturi socialiste. Grațiu cifrelor este semnificativ în această privință.

În afara instituțiilor profesionale, opere, teatre, filarmonici și a celor peste 4500 cluburi și colțuri roșii sindicale de la orașe, la sate funcționează un număr de 12.000 cămine culturale, 25.239 biblioteci cu peste 60.000.000 volume, 2.800 unități cinematografice și 147 case de cultură.

Aceste cifre sînt cu atât mai grăitoare, dacă le comparăm cu situația dinaintea de eliberarea patriei. După statisticile vremii, în 1938 funcționau în

România doar aproximativ 3.000 cămine culturale, unde activau doar câteva zeci de coruri și echipe de dans, numărul bibliotecilor era, pe acele vremuri abia de 2.000, iar al fondului de cărți doar de 565.328 volume. În mediul sătesc nu exista nici un cinematograful.

În anii puterii populare partidul și guvernul au asigurat instituțiilor culturale de masă condiții materiale corespunzătoare pentru desfășurarea unei activități bogate și multilaterale. Statul nostru democrat popular investește mari sume pentru dezvoltarea culturii de masă. Conștienți că ceea ce se construiește este numai în folosul lor, țărănimii muncitori contribuie la construirea de noi cămine culturale, și la dotarea acestora. Cine merge astăzi la Poienile de sub Munte, raionul Vișeu, la Poiana Mare, raionul Calafat și în multe alte sate și mii de așezări rurale găsește în plin centrul satului adevă-

Clădirea căminului cultural din comuna Broscari, raionul Vișeu Mare, regiunea Oltenia.

rate palate ale culturii, care constituie centre de atracție pentru masele largi de oameni ai muncii.

Deosebirea față de trecut în domeniul culturii de masă nu constă numai în creșterea numărului instituțiilor culturale, ci mai ales în privința conținutului activității acestora. În timpul regimului burghez-moșieresc, în așa zisele cămine culturale erau promovate ideologia claselor exploatare, obscurantismul și misticismul, naționalismul și șovinismul.

Într-o circulară adresată învățătorimii de la sate în 1934, ministrul instrucțiunii, cultelor și artelor, spunea în mod deschis: „Dacă în vîltoarea luptelor sociale se pot produce ciocniri sau contraste, școala și biserica sînt și trebuie să fie scutul... înțelegerii, al armoniei și al solidarității sociale“. Cu alte cuvinte, vechiul, chiaburul, circiumarul, puteau să jefuiască cînt pofteau; școala și biserica, precum și instituțiile de „cultură“ aveau datoria să propovăduiască împăcarea între clase, să adoarmă conștiința revoluționară a muncitorilor și a țărănimii muncitoare.

În anii regimului democrat-popular conținutul activității cultural-educative desfășurate de instituțiile culturale de masă are un caracter umanitar, profund progresist, scopul suprem al acestei activități fiind acela de a ridica conștiința socialistă a maselor, de a educa pe oamenii muncii în spiritul moralei comuniste, de a le lărgi orizontul de cunoștințe politice, profesionale, de cultură generală, de a contribui la făurirea unui om nou, constructor activ și conștient al societății socialiste.

Instituțiile culturale, îndrumate de organele de partid și de stat sînt preocupate să răspundă necesităților culturale ale celor mai variate categorii de oameni ai muncii, organizînd în acest scop o activitate cu o sferă de cuprindere din ce în ce mai mare, cu un conținut din ce în ce mai bogat și interesant. Mărturie a acestei orientări a activității culturale de masă, indicată cu deosebire tîrziu în Documentele celui de al III-lea Congres al P.M.R., sînt variatele mijloace și forme de activitate folosite astăzi pe scară din ce în ce mai largă de instituțiile culturale de masă din țara noastră.

De exemplu, în anul 1960 la căminele culturale s-au organizat peste 660.000 manifestări culturale-educative de masă, la care au participat circa 65.000.000 de țărani muncitori, ceea ce înseamnă aproximativ 9 manifestări culturale pentru fiecare cetățean de la sate. Iată încă o dovadă în plus a profundului caracter de masă al culturii în țara noastră!

Au intrat definitiv în viața culturală a satelor patriei noastre, ca o obișnuință, conferințele și lecțiile care se adresează celor mai variate categorii de cetățeni, și care tratează cele mai importante probleme ale științei și culturii. Șezătoriile și seriile culturale, sărbătorile recoltei, seriile de calcul, simpoziioanele și seriile literare, jurnalele vorbite, ștafele culturale-artistice, concursurile artistice, consfătuirile cu cititorii cărților, toate parte din viața de zi cu zi a oamenilor muncii din patria noastră.

Propaganda prin conferințe deosebe în țara noastră locul cel mai important în ansamblul mijloacelor și metodelor activității de educare și instruire a maselor largi. În aproape fiecare din cele 12.000 cămine culturale funcționează colective de conferențieri alcătuite din elementele cele mai pregătite,

care expun conferințe în fața maselor de țărani muncitori. În anul 1960, la căminele culturale au fost audiate peste 400.000 conferințe din diferite domenii de activitate, în deosebi conferințe agricole și de popularizare a științei.

O formă interesantă și eficientă în răspîndirea cunoștințelor științifice, în combaterea misticismului și a practicilor înapoiate s-a dovedit a fi brigada științifică. Apărută în urmă cu patru ani, brigada științifică a fost extinsă în întreaga țară. Acțiunile organizate de aceste brigăzi își dau aportul mii de intelectuali.

Căminele culturale devin, de la an la an, tot mai mult, școli ale adulților, în care țărănimii muncitori studiază organizat probleme de știință popularizată, de educație sanitară, de pedagogie, de istorie, geografie, precum și metodele cele mai avansate și mai propice localității respective pentru lucrarea pămîntului. În anul de învățămînt 1960/1961 au funcționat la sate 17.398 cercuri agrozootehnice (din care 7.151 cercuri în cadrul căminelor culturale) cu peste 568.000 de cursanți. Au fost de asemenea organizate cicluri de conferințe pe teme agricole și de cultură generală, predominant conferințele de popularizare a științei.

Un sector deosebit de însemnat al activității cultural-educative de masă îl constituie arta de amatori. În țara noastră există azi o puternică mișcare de amatori sprijinită de către stat, care cuprinde cca. un milion de artiști amatori, adică fiecare al 18-lea locuitor al țării activează într-una din cele peste 30.000 de formații (coruri, echipe de teatru, echipe de dans, formații instrumentale, brigăzi artistice de agitație, cercuri de artă plastică și artă populară etc).

Concursurile dotate cu premii, organizate, de-a lungul anilor, de către sindicate și Ministerul Învățămîntului și Culturii, au o profundă influență în direcția educării artistice a maselor. Cele șase concursuri artistice organizate în țara noastră pînă în prezent, au dus la o creștere simțitoare a numărului formațiilor artistice sătești și al artiștilor amatori. Mișcarea artiștilor amatori a înregistrat la al VI-lea concurs, care s-a încheiat acum, impresionantă cifră de 614.000 competitori. La finala de la București a concursului al VI-lea — 12—20 august 1961 — au participat 11.000 de artiști amatori. De asemenea, la cel de al II-lea festival bial de teatru „I. L. Caragiale“ care s-a desfășurat anul trecut, au participat 9.158 echipe de teatru care în cadrul a 25.000 spectacole au prezentat cca. 160 piese de teatru românești și străine, clasice și contemporane, în fața a peste 5.500.000 spectatori.

Expoziția bială de artă plastică din 1960 a antrenat peste 5.000 artiști plastici amatori, care au expus peste 9.000 de lucrări, iar la actuala expoziție bială de artă populară au fost antrenate peste 100.000 creatori populari.

Ceea ce caracterizează arta noastră de amatori este faptul că masele noastre populare sînt nu numai beneficiari ai valorilor artistice, ci se transformă în participanți direcți la crearea acestor valori.

O contribuție importantă la realizarea sarcinilor economice, la lărgirea cunoștințelor de cultură generală a maselor se realizează și prin activitatea intensă cu cartea, care constituie în țara noastră una din cele mai importante laturi ale activității politice și cultural-educative de masă. Organizarea vastei rețele de biblioteci, dotarea acestor biblioteci cu cărți din cele mai variate domenii de cunoștințe, antrenarea tinerilor în colective voluntare de muncă ale bibliotecilor sînt lucruri care determină masele să se apropie din ce în ce mai intens de carte, dezvoltîndu-se gustul de citit, setea de știință și cultură.

În legătură cu activitatea cu cartea, câteva cifre sînt elocvente. Dacă în anul 1938 revenea o singură bibliotecă la 6.000 de locuitori și o carte la 22 locuitori, astăzi fondul de cărți a crescut față de anul respectiv de 30 de ori, revenind peste 1,5 volume pe cap de locuitor.

Setea de carte, creșterea interesului pentru lectură a maselor, se oglindește în sporirea numărului cititorilor și cărților citite în toate rețelele de biblioteci. În anul 1960, bibliotecile au înscris 7.171.000 cititori cărora le-au fost împrumutate 56.158.069 volume cărți, ceea ce înseamnă că de fiecare cap de locuitor se citește aproape 3 cărți.

Acestea sînt doar câteva din realizările obținute în activitatea culturală de masă care se desfășoară sub îndrumarea directă a partidului.

Aniversînd 17 ani de la eliberarea patriei noastre, ștatem mîndri de marile realizări economice, politice, culturale, obținute de oamenii muncii din patria noastră sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Lucrătorii din sistemul așezămîntelor culturale vor depune eforturi și mai mari pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le stau în față, îndeplinînd îndicațiile date de Congresul al III-lea al P.M.R. desăvîrșind munca culturală de masă legată de sarcinile economice, conștienți fiind că în felul acesta își dau contribuția la desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

DUMITRU BORIGA

Director general al Direcției Generale a Apărării Culturale din Ministerul Învățămîntului și Culturii

FINALA celui de-al VI-lea concurs al artistilor amatori

Sărbătoarea artei populare

Unsprezece mii! Este impresionantul număr al celor mai de frunte soli ai artei amatoare veniți la marea confruntare de la București. O cifră prin a cărei simplă rostire îți poți inchipui uriașa desfășurare de forțe, de energie și talente afirmate în anii noștri, a căror puternică întruchipare a fost prezentă în aceste zile pe scena Teatrului C.C.S. Unsprezece mii era o cifră evocatoare și în trecut. Dar la rostirea ei nu puteai să rămii senin și vesel.

Pentru că nu era vorba de cînt și de joc, de culoare și armonie ci ea îți aducea în fața ochilor minții unsprezece mii de trupuri sfîrtecate, unsprezece mii de gropi. Era bilanțul de la 1907 al monstruoasei coalitii burghezo-moșierești. Este, desigur, o coincidență, dar nu una lipsită de adînci semnificații. Și dacă acum țara întreagă — din Dobrogea astăzi, „de aur” și pînă în Oaș — într-o entuziastă paradă a dansului, stihului și portului, a fremătat pe estrada concursului, aceasta este ca o împlinire a atmosferei sărbătorești, în care poporul nostru întîmpină cea de-a șaptesprezecea aniversare a eliberării României de sub jugul fascist. Cei unsprezece mii de artiști amatori ai cărui reprezentanți sînt finaliștii de acum, e unul din roadele prețioase ale revoluției culturale. E rezultatul înlocuirii analfabetismului cu școala, al crîșmei cu cîminul cultural, colțul roșu, clubul.

Nimic mai îndreptățit decît ca această finală să devină un cânt de slavă închinat celui care a făcut posibile toate acestea, celui care le-a înfăptuit, celui care personifică tot ce are mai bun poporul nostru — PARTIDUL.

„Partid iubit, îți mulțumesc” au fost primele cuvinte rostite de profesorii sîtmăreni, cărora le-a revenit cinstea să deschidă cea de a VI-a finală. În „Balada țapinarului hodăcean” și-au unit glasurile în versuri pline de recunoștință față de părintele iubit, tinerii din Hodac, Reghin: „Hodăcean, pul de pădure / Și cioban cu țaine turme / Zi-i cu fluieru-naltele / Pentru-ai nostru drag părinte / Lui adînc să-l mulțumim / Pentru viața ce-o trăim”. Împregnată de aceeași dragoste neajmurnită pentru partid, care „l-a învățat cum să trăiască / Și el o viață omenească” a fost și mult aplaudata evoluție a brigăzii artistice de agitație din Sîntana. După ce a amintit de transformările din primii ani de existență ai gospodăriei și a făcut un bilanț al realizărilor actuale, poetul colectivist spune:

**Dacă muncim în înfrățire
Și știm ce-nseamnă țerăcke**

Sînt toate datorită lui
Partidului, părintelui

De dimineață și pînă aproape de miezul nopții feluritele manifestări — acordate la același ton al recunoștinței față de partid, al muncii ca izvor de frumusețe, al reflectării optimismului pe care-l generează viața nouă — au sollicitat la maximum entuziasmul fericiților posesori ai unui loc în sala devenită, în zilele concursului, neîncăpătoare. Aplaudele la scenă deschisă au punctat cele mai reușite momente din programele brigăzilor, pe cei doi copii de feferiști deveniți balerini, sau pe virtuozii fluierașului și violinului, al cimpoiului și pianului, acordeonului, țibulcii și xilofonului. Și adeseori uitînd că se afla la un concurs, numerosul public striga „bis”!

Mai mult ca la trecutele concursuri, formațiile artistice — și nu numai brigăzile — își trag seva inspirației din realitatea înconjurătoare, din munca de zi cu zi. Dansul cu subiect, adevărat poem coregrafic, a fost frecvent înfățișat pe scenă. Printre cei care au brodat cu măiestrie variațiuni coregrafice pe tema muncii, se cuvine să-i amintim în primul rînd, pe cei 80 de dansatori din Dăbuleni care cu a lor „Muncă, rod și voie-bună” antrenînd pe scenă patru generații, au delectat publicul bucureștean. Muncitorii de la I.M.U. Medgidia au înfățișat în „Sărbătoare în Deltă” felul în care pătrunde noul în munca și viața locuitorilor acestor meleaguri, traiul imbelșugat al naționalităților conlocuitoare. Colectiviștii din Inuc ne-au demonstrat cît de „Frumoasă-i viața-n colectivă” înlănuind jocul cu cîntul tinerelor fete. Interesantă a fost și îmbinarea dansurilor originale păstrate din bătrîni, a unor costume, printre care cel din 1617 purtat de Ecaterina Kalman cu o valoare de muzeu, a ornamentelor și încrustațiilor de pe cele mai vechi porți din comună, care au slujit ca decor — cu conținutul nou al dansului și cîntului despre munca în comun. Exemple de prelucrare creatoare a tradițiilor folclorice locale au adus și dansatorii din Săcalul de Pădure, (Reghin) și din Vama (Cîmpulung Moldovenesc).

Minunatele tablouri înfățișate pe scena finalei celui de-al VI-lea Concurș, costumele pitorești cu fantazia lor cromatică, cîntul de slavă înfățișat partidului, redau în limbajul vibrant al artei imaginea optimistă a întregii noastre patrii la 17 ani de la eliberare.

VLADIMIR PANĂ

Brigada artistică de agitație a Casei Rationale de Cultură Negrești, regiunea Iasi.

Echipa de fluierași a cîminului cultural din Hodac, raionul Reghin, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

Corul cîminului cultural din Ceuaș, raionul Tîrnăveni.

Echipa de dansuri a cîminului cultural din Săcalul de Pădure, raionul Reghin.

Duetul de dansatori Livia Moldovan și Zaharia Macarie de la cîminul cultural din Sălcuța, regiunea Cluj.

Ute Cazacu, fluieraș, solist al cîminului cultural din comuna Botuș, regiunea Suceava.

TRĂIASCĂ PARTIDUL MUNCITORESC ROMÂN, CONDUCĂTORUL A CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ÎN ROMÂNIA

„INTERNAȚIONALĂ”

„GĂRZI PATRIOTICE”

„NOUA GENERAȚIE”

Gravuri de Suteu Iulius

PE MALUL TIMIȘULUI

Acolo unde se sfințește satul,
Pe locul unde a căzut soldatul,
E, astăzi, colectiva între tel.
Pe-atunci, zăcea aici un vechi bordel.

Ostașul 'nalt, de drumuri colbuit
Se furișea-nainte îndrjrit.
Cu flece dușman lovit în plin,
Privirea lui se-nsenina puțin.

Din țara Zotei și-a lui Koșevoi
Venea ca vestitor al vremii noi,
Belșug și flori să crească, nu ruini,
Să ridă-n urmă pruncii în grădini.

Din zările lui dragi cu largi poiene
Purta oșteanul pulbere pe gene.
Călit era, ca inima să-l poarte
Netemător de dușmani și de moarte.

L-au învelit tirziu umbrele serii
Cu pieptul frânt peste-al mitralierei.
Surisul înflorise chipul blind
Și el visa departe sfingerind.

L-or fi-așteptat să se întoarcă, poate,
Iubita, pruncul, mama sau vreun frate.
Dar el aici, zmbind, a poposit
Să ne rodească visul, înmii.

CONSTANTIN MUNTEANU

PRESEDINTELE COLECTIVEI

Mi-amintesc de tine, drag soldat
Și de-o zi fierbinte de Gustar,
Când vrăjmașii țării-aversunat
Ai pornit s-alungi peste hotar.

Brațul tău de lupte oțelii
Tancul greu mîna prin colb și ploa,
Plînă-n Tatra hitlerii-ai gonit,
Să triumfe timpurile noi.

Ani trecură, timpurile și-au nins!
Te revăd prin tină Bărăgan
Și eînd treci pe șesul necuprins
Clocotește parcă-nregel lan.

Ca pe vechiul tanc, înaintînd,
Ai luptat și-n zumzet de tractor
Oamenilor tu le-ai dat avînt
Să-nflorească holda tuturor.

Ani trecură! În tindă-ți rid bujori
Ți-e ograda plină de copii —
Amintiri le depeni uneori
De prin ani de aspre bătălii.

Despicînd al vieții nou făgaș
Către țelul nostru mult dorit
Eu te văd și astăzi, tot ostaș,
De-a lui August flacăra călîit!

Și cînd toamna frunzele horesc,
Te salută mîndrul Bărăgan
Și îți cîntă anii care-ți cresc
Luminoși ca aurul din lan.

C. MIHAIL

Ați fost la Bicaz? Dacă nu v-ați nă-
mărat încă printre miile de turiști, oa-
meni ai muncii de la orașe și de la sate,
veniți acolo cu autocarele O.N.T.-Car-
pați, bucurați-vă de înțiuul prilej și por-
niți să cunoașteți Bicazul, cu Cheile sale
care ferestruiesc munții, dar mai ales
cu barajul, uzina și lacul de acumulare
făcute de om în anii Planului decenal
de electricizare a țării.

Cel care face o plimbare pentru prima
oară pe apele lacului „V. I. Lenin”, este
cuprins de o admirație profundă. Între
două șiruri de munți, pe o distanță de
aproape trei poște, constructorii hidro-
centralei au adus marea. Apelor adinci,
întinse, le place liniștea. Ele nu pot fi
contemplate și înțelese în limpezimea și
profundimea lor decît cu prețel liniștii.
Gălăgioșii vor rămîne tot atît de străini
de farmecul cupolelor acvatice, ca orbul
de splendoarea unui răsărit. Și totuși, în
tăcerea aproape solemnă a vizitatorului,
se sparg vechi și falnice ecouri. Sint
zgomotele multiple și forfota șantierului
de ieri, pe care încerci să le reconstitui
din închipuire. Pe coronamentul bara-
jului sau pe țărnițele muntoase ale
lacului, întrevezi cu ochii minții silue-
tele miilor de constructori care au să-
virșit aceste minuni. Excavatori, mineri,
macaragii, fierari-betoniști sint acum
plecați în alte locuri, dau viață altor o-
bective industriale. Tu îi vezi însă aici,
mereu prezenți, de neuitat în dragostea
și recunoștința ta. Pentru că dimensi-
unea priceperii, pasiunii și avîntului pe
care li le-a insuflat partidul, se măsoară
cu amploarea a tot ceea ce vezi la
zăgăzuirea Bistriței.

Și dintr-odată, acoperind zvonul vălu-

CUM
PAR

În toate cîte le-am visat și sint
Temei ni-l al partidului cuvînt!

Cînd noi aprindem sub boltirea serii
Cu brațele de meșteri prometei
Pe-o nouă stradă-n pragul primăverii
Lăceferi de-aur scînteînd prin tel,

În scînteierea lor peste pămînt
Viu arde al partidului cuvînt!

Cînd noi clădim în sat o nouă școală
Cu zidul alb ca florile de crin,
Unde sălta pe bătătura goală
Doar pulberea trecutului hain,

Suînd pe schele steagul roșu-n vînt
Ne-nalță al partidului cuvînt!

Colectiviștii-n zori cînd desfășoară
Largi brazde peste cîmpuri fără hat,
Cînd vinul și bucatele-n cămară
Vorbesc de rodul nou, îmbelșugat.

*Prietenia și solidaritate
tăc, cu P. C. U. S., caracte
muncitorești revoluționari
nostru încă din anii im
împotriva fascismului și
berarea țării unitatea fr
față tuturor încercărilor.
marea pe care navigam er
cînd se cunoșc adevărații
merg cu hotărîre, neabăt
calea marxism-leninismul
dejde, ca frați buni, de
cauzei comunismului și p*

Din
rele m

SUB FIERBINTE

Ale-ntunericului!

Le zurea în te
Și holdele incen
Se întreceau în

Ca să grăbească și s-aducă al hi
Ostaș romin și sovietic alături a
Și sub fierbinte cer de August, a
Cîmpia se trezi la viață, regeneri

Pe unde-n lupt
Clădim acuma
Ștuleții de por
Partidul ne-a-n

CALEA

relelor ce loveșe domol în pescajul va-
sului, zmulgîndu-te din reverie, răsună
vocea ghidului. Ești invitat la o in-
cursiune în trecutul Bicazului. Afli cîte
neguri au trebuit să fie sfișiate, pînă
cînd partidul a făcut să țîșnească și de
aici șuvoaiele luminii.

★

Trăiește în comuna Tașca, lingă Bicaz
— așezare care făcea parte din fostele
domenii regale — un pădurar bătrîn,
Vasile Varatecu. „Și bunicul meu, și
tatăl meu — povestește el — au avut
de furcă cu vătăfii regești. Pentru o
vită rătăcită din turma regelui, erai
rupt în harapnice; pentru cel mai mic
semn de împotrivire, te păștea primej-
dia morții. Codrul le-a fost frate bun
mulți ani din viață. Așa trăiam noi,
hăituiți ca fiarele.”

Toate au însă un sfîrșit și se apropia
ceasul răfuieiilor cu domnia și al în-
făptuirii dreptății. Au venit zilele
furtunosului August 1944.

În retragerea lor desperată, hitleriștii
s-au dat la fîroase fărădelegi. Mi-
nau drumurile, poienile, casele omeni-
lor. Vîneau porcul și găina pe bătătură.
Cine era bănuț că ascunde arme sau că
ține legături cu partizanii, era împușcat
fără nici o judecată. Și din nou, țărani

au părăsi
codri.

Au stat
tind zvon
Bistriței și
o vreme,
murile ex
așternut li
riștii ori e
lupte? Ni
trimis iser
și Văratec
riștilor. Li
rele cu ta
—se între

La intru
sovietici.
toarcă în
oamenii,
mai tîrziu
vadă casa
Găsi în
tici. Ai fi
pari, alții
pe epolet
— Kto

durar.
Pricerpi
rarul îl l
semne.
— No,
poffi cu
Totul l

TORUL ȘI ORGANIZATORUL OPEREI DE DESĂVÎRȘIRE REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ!

INTUL DULUI

In fagurii de bucurii și cînt
Rodit-a al partidului cuvînt
d dimineții de purpur din cuptoare
iar și toată țara o cuprind
și șarjele de-oțel ciocotitoare
neieri socialiste făurind,
Aripile marelui avînt
Le-nalță al partidului cuvînt
treaptă spre avînturi viitoare
zentul făurit ni-i azi chezaș
n comunism — a vieții sărbătoare —
pune satul haina de oraș.
Și firul trînțic pentru acest veșmint
Il deapănă-al partidului cuvînt
vîntul lui ni-i simbur de faptă
el ne dă tării de oțel
lemn spre noi izbînzî pe calea dreaptă
d bun, mai vrednici devenind prin el.
Și-n mersul înainte de ne-nrînt
Temei ni-i al partidului cuvînt

STEAUA

Harta stelelor pe cer
O știam pe dinafară —
De copil am îndrăgit
Armonia lor de pară.

Mama îmi spunea: — Nu sta
Gură-cască după stele...
Calea Laptelui, să știi,
N-o să-ți curgă în ulcele.

Și-am văzut pe muncitori
Cu pumnal strînși, lupînd s-alunge
Pe patronii hrăpitori —
Și slăvind o stea de singe.

Am ucenicit să scriu
Luminosul vers de luptă...
Fericirea mea de-acum
E din stea de singe ruptă.

GEORGE DEMETRU PAN

VEACULUI MEU

Am renăscut cu fiecare trezire a soarelui
Cu fiecare cărămidă retopită în arhitecturi solemne

Cu mîinile demne
Pe coordonatele timpului semne.

Ne-am axat faptele în zimțul ceasornicului
Și creștem odată cu timpul ce bate
În fiecare trezire a soarelui
Noi coordonate.

Am zburat sus, la porțile stelelor
Am băut lumina mării
Noi nu mai spunem timpului să stee.

Mă strîng lîngă veacul meu
Mă înalț odată cu el
Îmi culc fruntea falnic zeu
Pe brațul tău.

MARIA OCTAVIAN

PE-ACELEAȘI POTECI

Pădure... Poteci neștiute
Pe-aici șerpuiau spre izvor.
Arare, frumoasele ciute
Pășeau pe sub ramuri ușor.

Ecoul pierea destrămat
Cînd tunetu-n zări se frîngea.
În noapte, pe-al codrului pat
Cădea, lunecînd, cîte-o stea.

Pe-al toamnelor aur întins
Treceau, drumețindu-se, anii
...Pe-aicea, cu dorul nestîns,
Căzură, lupînd, partizanii.

Pe-aceleași poteci adumbrite
Azi vesele glasuri răsună.
Perechile trec fericite
Și cîntă, la braț, împreună.

Pe unde-au căzut ne-nfricații,
În șoaptele pline de dor,
Cu creștetu-nalț cît Carpații,
Se plimbă și visele lor.

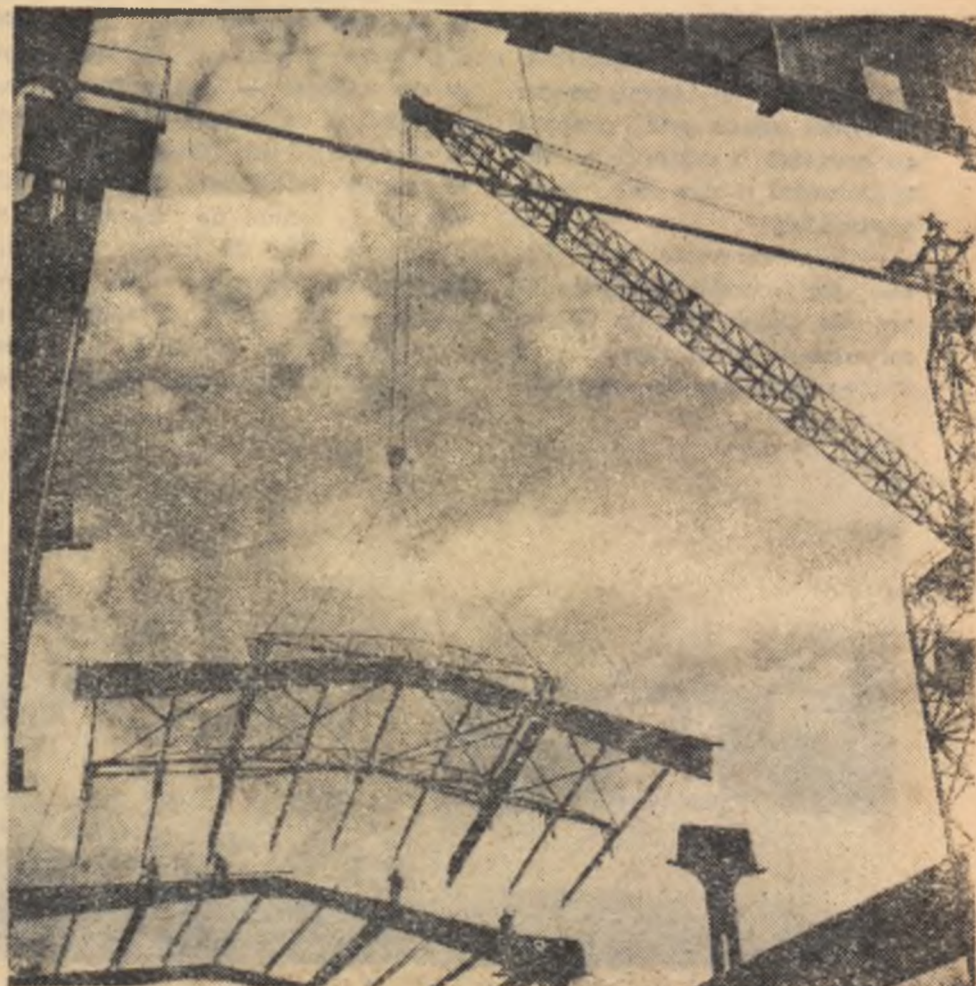
M. CONSTANTIN

Întreprinderea de produse chimice „Sinteza” din Oradea

Noile blocuri de pe Calea Grîvitiei din București

Șantierul luminorului de profile mici și mijocii din Hunedoara

ernațională cu Uniunea Sovietică
în întreaga istorie a mișcării
țara noastră și a partidului
ai ilegalității și ai luptei
oiului antisovietic. După eli-
a partidelor noastre a făcut
arătat tării — și atunci cînd
ită, ca și pe timp de furtună,
ri. Partidele și țările noastre
adrul lagărului socialist, pe
la umăr, ca tovarăși de nă-
țit, în lupta pentru triumful

tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Ma-
Palatul Kremlinului.

ER DE AUGUST

e cotropiseră cîmpia:
li, săd' d în urma lor urgia
u să se-nroșească cerul.
că și hitleristul și boierul.
pus.
i pus
de obuze
spuze.
e, și-au despicat eroii cale,
ectivistelor tarlale.
mnă, îmi par lingouri, mil. de aur —
dia să o prefacem în tezaur!

ION ACSAN

MINILOR

s-au adăpostit în

multe zile, ascu-
purtate pe valea
le Biczului. De la
e s-au potolit, fu-
au destrămat. S-a
seră izgoniți hitle-
n răgaz între două
tea și. Țăranii au
e. Printre ele era
asa pe mîna hitle-
gardul și pâlma-
o fi acum acasă?"

t, întilni cercetași
li strigă să se în-
să-i cheme pe toți
să șovăi. Amină pe
dă întii satul, să-și

iva militari sovie-
eau. Unii ciopleau
e. Unul, cu steluțe
pentru bulumaci.
ebă ofițerul pe pă-

ise ofițerul. Și-l
să între.
neșteptat pentru

pădurar, încît el rămase pironit locu-
lui. Va să zică, soldații sovietici se apu-
caseră să-i repare gardul! Era în accas-
ta, pornirea blîndă și de priință a omu-
lui muncitor care nu poate sta degeaba
nici în clipele de răgaz. Era gestul fră-
tesc al ostașului sovietic sosit pe Calea
Mare, care flutura o ramură de măsline
și venea cu gînduri curate, de prietenie.

Pădurarul a mai fost întrebat dacă fi
e foame. Drept răspuns, el desfăcu trais-
ta și arătă niște mere pădurețe. Soldații
sovietici îi dădură piine și pilaf cu
carne.

— Soldat?
— Niet, ofițer.

Varatecu se întoarse în codru, le po-
vesti țăranilor cu mare tulburare cele
văzute, și oamenii se reînnoiseră la ve-
trele lor.

La Bicz, începea să se facă lumină.

★

Biczul este și va rămîne o pildă a
ceea ce înseamnă ajutorul prietenilor
sovietici. Proiectul fabricii de azbocim-
ent și al celei de beton de la baraj a
fost întocmit de specialiști sovietici.
Ambele fabrici sînt înzestrate cu utilaj
sovietic, montat de tehnicieni sovietici.
În perioada construirii hidrocentralei,
șosele bicajene au cunoscut convoiul ne-
întrerupt al autobasculantelor și cister-
nelor de ciment fabricate în U.R.S.S.

N. CULCEA

1962

Un grup de copii ai colectivităților din Căței ascultă cu atenție o poveste pe pajiștea de lângă seră.

În ceea ce privește efectivul de taurine, Cățeiul aproape că a și ajuns la nivelul Cițcăului. La data de 31 iulie 1961, cele două gospodării cu posibilități aproximativ egale, prezentau următoarea situație:

	Total taurine	Vaci	Juninci gestante	Viței-tineret
Cițcău	205	67	1	120
Căței	200	52	10	126

Și în ceea ce privește producția de lapte pe cap de vacă furajată, Cățeiul se apropie cu pași repezi de cel din Cițcău. Producția medie pe cap de vacă furajată, la gospodăria din Cițcău, a fost în 1960 de 2.085 litri, iar la Căței 1.900 litri. Până la data de 31 iulie a.c. la Cițcău media pe

g.a.c. din Urișor are în prezent un fond de bază de 1.100.000 lei.

Sînt și alte domenii însă, în care experiența bună ar trebui extinsă cu mai multă rapiditate. Gospodăria din Cițcău, bunăoară, a obținut rezultate bune în creșterea abinenelor. Această experiență să n-a fost preluată nici de colectivitățile din Căței, nici de cei din Urișor. La toate cele trei gospodării sînt încă sectoare cărora nu li se dă destulă atenție. Creșterea păsărilor, de pildă, este un sector puțin dezvoltat la toate cele trei gospodării.

Mai trebuie spus că pe șoseaua de-a lungul căreia sînt înșirate cele patru gospodării, cresc duzi trumoiși cu corcoame mari și bogate în frunze. Sperăm că în curînd tîspatru gospodăriile se vor ocupa și de creșterea viermilor de mătase, pentru care există mari posibilități la fiecare dintre ele.

Pe baza indicațiilor cuprinse în expunerea tovarășului Gheorghiu-Dej la recenta plenară a C.C. al P.M.R., în gospodăriile amintite s-au și luat o serie de măsuri. La Căței se construiește în acest an o îngrășătorie pentru 400 de porci, iar în 1962 va fi terminat un grajd pentru stabulația liberă, pentru 250 de capete. Tot la Căței vor fi desecate în acest an 38 ha teren mlăștinos. La Cițcău e în curs de construcție un adăpost pentru 300 de păsări, un grajd pentru 100 de vite și altul pentru 40 de viței. La Urișor se va construi în acest an o seră cu capacitate mare. La Cițcău, în următorii ani se vor extinde mult plantațiile de pomi, iar via pînă la 25 hectare. La Urișor se vor planta pomi pe încă 20 hectare, etc.

Nu ne îndoiim că în viitor experiența bună care a dat multe roade, se va extinde și mai intens de la o gospodărie la alta, constituind un mijloc important pentru întărirea economică și organizatorică și dezvoltarea lor multilaterală.

R. IARAI

Pe șoseaua dintre Dej și Baia Mare, pe o distanță de numai cîțiva kilometri, se află patru gospodării colective pornind de la Dej, la kilometrul 3 întâlnești gospodăria din Urișor, iar la kilometrul 15 pe cea din Cițcău. Între ele, așezate la 3-4 kilometri una de cealaltă, se înșiră încă două gospodării. Una la Căței, alta la Coplean. Patru gospodării la distanțe aproape egale între ele. Aceste gospodării sînt vecine nu numai cu sediile, ce se află de-a lungul aceleiași șosele. Vecine sînt și cîmpurile lor. Tarlalele de porumb, viile colectivităților din Urișor, Căței și Coplean sînt chiar alăturate.

Pe lângă această vecinătate geografică, între ele s-au statornicit și legături frățești izvorite din dorința de într-ajutorare, de întrecere în dezvoltarea și întărirea lor. Între Urișor și Cițcău experiența înaintată circulă, se răsfrînge continuu, fără oprire. De la o gospodărie la alta ea este predată, preluată și dezvoltată după specificul fiecăreia dintre ele. Așa se desfrîșoară o permanentă întrecere care stimulează inițiativa, dezvoltă spiritul gospodăresc al miilor de colectivități din cele patru gospodării.

★

Gospodăria colectivă din Cițcău e cea mai veche și cea mai puternică dintre ele. Ea a constituit timp îndelungat modelul de urmat, izvorul experienței înaintate pentru celelalte gospodării. La Căței, președintele gospodăriei își amintește și azi cu recunoștința unui elev, de cele învățate de la colectivitățile din Cițcău.

— De la gospodăria din Cițcău — povestește Borodî Gavrilă — am învățat multe lucruri. Din experiența lor în organizarea brigăzilor și mai ales în privința repartizării sarcinilor pe brațe de muncă noi am preluat multe lucruri. La ei am văzut pe viu ce înseamnă o gospodărie multilateral dezvoltată. Datorită experienței lor am dezvoltat și noi legumicultura, viticultura și pomicultura. Am plantat livezi pe întinderi mari, iar pe 7 hectare viță de vie. Anul trecut, după ce am vizitat sera din Cițcău, am construit și noi o seră. Nu e așa de mare ca a lor, e numai de 180 metri patrați, dar în viitor o s-o mai mărim.

★

Președintele îmi arată sera, mă conduce prin grădina. Grădinarul Vig Andrei, un om măruntel aduce prin propria sa prezență o mărturie a într-ajutorării dintre cele două gospodării.

— Io-s de-acolo, din Cițcău, dar la grădinarul colectiv din Căței. Nici la Cițcău nu eram în plus, dar aici se simtea mare nevoie de grădi-

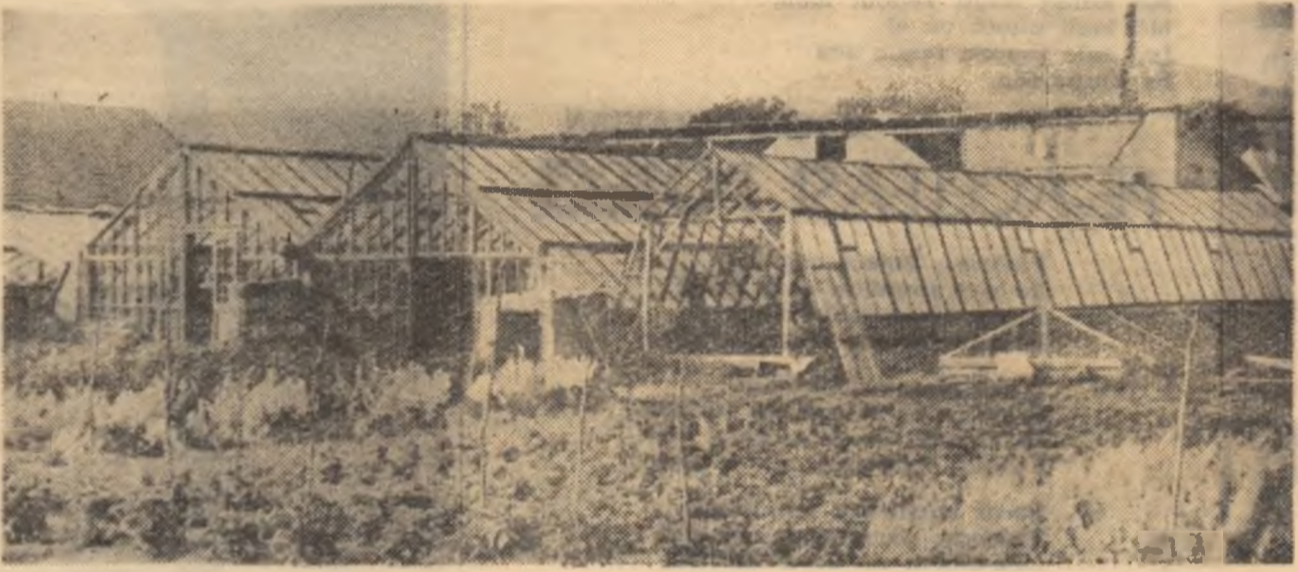
nar. Conducerea din Cițcău s-a gândit că e bine să viu eu la Căței. Așa am ajuns aici. Ne întrecem, dar ne și într-ajutorăm — îmi spuse Vig Andrei ca un fel de concluzie și îmi dă a înțelege că în grădinarit colectivității din Căței o să-l ajungă pe cei din Cițcău.

La gospodăria din Urișor, anul trecut și la începutul acestui an, sectorul zootehnic s'chlopăta puțin. O spune însuși Viorel Bujor, președintele gospodăriei. Producția de lapte pe 1960 nu depășea 1.000 de litri pe cap de vacă furajată. Ce trebuie făcut? Își puneau întrebarea organizația de bază și consiliul de conducere. Să învățăm de la cei cu o experiență mai bună. Aceasta era concluzia. Și la începutul acestui an, un grup de colectivități din Urișor a pornit să viziteze gospodăriile din Căței și Cițcău. Au mers să vadă cum se îngrijesc și cum se furajează vacile, cum se obțin producții mari de lapte. Colectivitățile și-au putut da seama prin comparație că la Urișor rațiile pentru vaci nu erau bine stabilite, timpul de îngrijire a animalelor nu era respectat. La Căței au studiat felul cum sînt îngrijite animalele, cum se întocmesc rațiile de furajare, organizarea sănătatului și selec-

ția în acest an, ei vor obține o recoltă de porumb mai mare decît gospodăriile învecinate. Ei au prășit la timp și de cîte ori îl era necesar porumbului. Prașila întâia au făcut-o cînd porumbul avea numai două frunze. Colectivitățile din Căței și Coplean au învățat multe din felul cum au lucrat ogoarele cei din Urișor. Președinții acestor gospodării au vizitat tarlalele de porumb și și-au notat totul. La anul o să lucreze după metodele celor din Urișor. Dar cei din Urișor au o experiență bogată și în defrișarea terenurilor. Președintele gospodăriei vorbește cu mîndrie despre această experiență.

— Pe locurile pe care le vedeți — îmi spune, arătînd plantațiile de pomi și livezi pe o coastă de deal, au fost numai pietre și hățșuri de spini. Era un pămînt pierdut. Noi l-am desfîndat cu carmaua și tîrnăcopul. Am scos spinii și pietrele și astfel am cîștigat zece de hectare de pămînt.

Din anul 1959 și pînă azi, colectivitățile din Urișor au plantat pe aceste coaste 20 hectare cu meri, 6 hectare viță de vie, 10 hectare floarea

Sera din Cițcău, care servește ca model și pentru alte gospodării.

narea animalelor din prăsilă proprie. După această vizită, la Urișor s-au luat măsurile convenite. Îngrijitorii care nu corespundeau au fost înlocuiți cu oameni pricepuți, s-au stabilit rații științifice, s-a pus ordine și punctualitate în îngrijirea animalelor. Rezultatele s-au arătat în curînd. Pînă la 31 iulie a.c. s-a muls în medie pe cap de vacă furajată mai mult lapte decît în tot anul 1960.

Cei din Urișor au învățat de la Căței — gospodărie mai tînără ca a lor — și de la colectivitățile din Cițcău multe lucruri folositoare. Dar și vecinii au avut de învățat cîte ceva. Nici de la noi nu se pleacă chiar cu traista goală — îmi spune zîbind tovarășul Viorel Bujor. Urișorul stă bine cu culturile mari.

soarelui, 7 hectare în-fuitor etc. La Urișor, vecinii din Căței și Coplean au studiat nu numai experiența în fertilizarea pămînturilor degradate și sterpe, ci și felul cum au fost mobilizați oamenii pentru efectuarea muncii obștești la noile plantații.

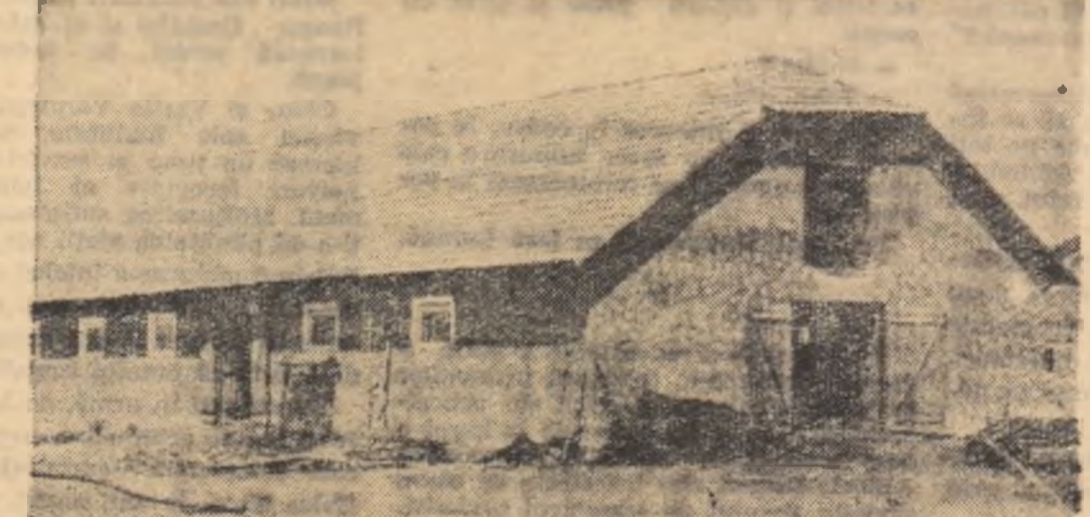
— Ne bucurăm și dorim ca vecinii noștri „mai tineri“ să ne ajungă. Dar nici noi nu stăm pe loc... Sînt cuvintele tovarășului Mauriciu Solomon, președintele colectivității din Cițcău, gospodărie care a ajutat foarte mult gospodăriile mai tineri și care a constituit și constituie și azi un model pentru ele. Da, toate gospodăriile merg înainte și unii din „vecini“ sînt pe cale de a ajunge modelul. Iată un tabel din care reiese că

vacă furajată a fost de 1.600 litri, iar la Căței 1.450 litri.

Grija pentru permanenta întărire și dezvoltare a gospodăriei, întrecerea și preluarea experienței bune de către gospodăriile vecine se oglindește și în nivelul atins de fondul de bază al acestor gospodării. La sfîrșitul anului trecut deși gospodăria din Cițcău era (și este încă și azi) cea mai puternică, ea a încetat să fie singura gospodărie milionară. La sfîrșitul anului trecut colectivitățile din Cițcău au avut un fond de bază de 2.317.777 lei, iar în anul acesta au mai alocat la fondul de bază suma de 300.000 lei. Gospodăria din Căței a ajuns în anul trecut la un fond de bază de 1.250.000 lei, iar în anul acesta colectivitățile au mai alocat cca. 200.000 lei. De asemenea,

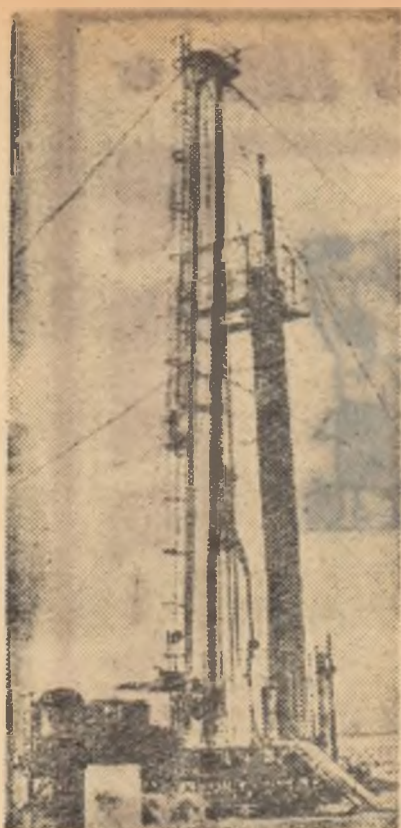
La Cițcău se construiește, din resurse locale, un nou grajd pentru 100 de vite.

Noul grajd construit de colectivitățile din Căței.

Crește necontenit PRESTIGIUL INTERNATIONAL al SCUMPEI NOASTRE PATRII

Instalația românească de foraj S-25 — care este foarte mult solicitată peste hotare

Membră a puternicului și invincibilului lagăr socialist, Republica Populară Română, alături de celelalte țări socialiste, promovează cu consecvență politică leninistă de coexistență pașnică, depune toate eforturile pentru soluționarea prin tratative a problemelor internaționale litigioase, pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, luptă cu hotărâre pentru asigurarea unei păci trainice în lume. Țara noastră, nu numai că a susținut și susține cu căldură toate constructivele propuneri de pace ale Uniunii Sovietice și ale altor țări socialiste, dar ea însăși a venit cu propuneri prețioase în acest scop. Astfel, la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut în numele R. P. Române propunerea ca pe ordinea de zi să fie incluse punctele: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene aparținând unor sisteme social-politice diferite” și „Măsuri pentru

promovarea în rândurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”. Aceste propuneri ca și întreaga politică de pace a țării noastre s-au bucurat și se bucură de o înaltă prețuire în rândurile tuturor oamenilor cinstiți din lume.

Militanță activă pentru pace, țara noastră este tot mai bine cunoscută și apreciată peste hotare și pentru însemnatele realizări pe tărâm economic, cultural, artistic, pentru strădanii continue ale partidului și guvernului nostru de îmbunătățire a nivelului de trai al poporului. De unde înainte vreme România era o țară incipientă, fiind socotită ca o anexă agrară a puterilor imperialiste din Apus, după eliberare ea s-a transformat într-o țară înaintată cu o industrie ce se dezvoltă impetuos și cu o agricultură cooperativizată. Industria noastră socialistă produce astăzi mașini și utilaje de înaltă tehnicitate, pe care altădată le importam din străinătate — și produce nu numai în cantități necesare pentru nevoile interne ci și pentru export. Instalațiile de foraj L.D.-4 sau S-25 de fabricație românească, strungurile și tractoarele românești, motoarele electrice, produse ale industriei noastre petroliere și chimice ajung până în Argentina, Suedia, R. P. China etc.

Țara noastră, al cărei volum de schimburi comerciale a crescut în 1960 de 2,5 ori în comparație cu 1950, întreține astăzi legături comerciale cu peste 80 de țări. Produsele noastre executate la nivelul tehnicii mondiale, sînt mult apreciate și peste hotare. „La stația de pompare a petrolului de la Palmira, noi avem motoare electrice de 190 KW fabricate de dv. Tehnicienii sînt foarte satisfăcuți de felul cum au fost ele livrate și de funcționarea lor impecabilă” — se

arată într-o scrisoare trimisă de delegatul întreprinderii „Industrialexport” din Buenos Aires (Argentina) întreprinderii „Electroputere” din Craiova. Și sînt multe asemenea aprecieri.

De asemenea mesagerii artei și culturii românești duc faima țării noastre în numeroase părți ale globului pămîntesc. Ștefan Ruha în Japonia, Ion Voicu în Austria sau Franța, Zenaida Pally și Nicolae Herlea în Belgia, sînt doar cițiva din solii artei noastre care au entuziasmat publicul din aceste țări.

Prin toate acțiunile ei, țara noastră a dovedit cu prisosință că este o țară a păcii și a muncii creatoare în folosul poporului. „Noi — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în recenta sa cuvîntare la marele miting din Palatul Kremlinului — n-avem nevoie de război pentru victoria ideilor noastre, socialismul nu este legat de moarte, el aduce popoarelor viață nouă, înflorirea și fericirea. În război și distrugerii își pun speranța numai imperialiștii, exploataorii, cei condamnați la pierdere de mersul dezvoltării istoriei”.

Oamenii muncii din patria noastră sînt mîndri de înăptuirile dobîndite de ei sub conducerea partidului și își sporesc necontenit eforturile pentru a da un avînt și mai mare dezvoltării economice și culturale a țării, arătînd în fața întregii lumi de ce este în stare să săvîrșească un popor scăpat din robia capitală, care pășește victorios pe drumul socialismului.

Aspect de la unul din concertele date de violonistul român Ștefan Ruha la Tokio.

OASPEȚI STRĂINI DESPRE ȚARA NOASTRĂ

„În România se pune un accent deosebit pe dezvoltarea cu precădere a industriei grele constructoare de mașini, care creează posibilitățile necesare dezvoltării celorlalte ramuri ale economiei naționale. România și-a creat o economie multilaterală și armonioasă. În industrie sînt folosite cele mai noi realizări ale tehnicii moderne; dezvoltarea economică a țării este pusă astfel pe baze științifice.

Casele ce se construiesc sînt lucrate cu minuțiozitate și sînt foarte plăcute. Calitatea construcției apartamentelor sînt si-

gar că l-ar satisface pe orice specialist în acest domeniu. În toate orașele României se construiesc numeroase blocuri moderne, ținîndu-se seama de sistematizarea acestor orașe”.

VICTOR PERLO
economist american

„România de astăzi poate fi pe drept cuvînt considerată o lume nouă unde-ți apar deosebit de pregnant profunde schimbări aduse economiei țării de opera de construcție și industrializare care se desfășoară în această țară într-un ritm extrem de accelerat. Realizările pe plan industrial sînt capabile să rivalizeze prin amploarea și înaltul lor grad de tehnicitate, cu cele mai importante și moderne de acest fel din lume. Poporul român este vesel, foarte ospitalier și optimist în ce privește viitorul său”.

CAMILLO DELECLOS
ziarist belgian

„România este departe de a fi o țară înapoiată așa cum îmi închipuiam înainte de a o vizita. Oamenii pe străzi, în parcuri, restaurante sînt plini de viață, discută, rîd, sînt bine îmbrăcați. Copiii petrec zile plăcute în creșe și grădinițe bine organizate. Pe întregul litoral al Mării Negre se construiesc sanatorii, case de odihnă, restaurante. Acolo vezi turiști din Germania, Anglia și din alte țări”.

ESTHER BRINCH
președinta Organizației Femeilor Democratice din Danemarca.

BEILSUG

de IAKOV HELEMSKI
(poet din U.R.S.S.)

Ce lumină-mi scaldă fața?
România-mi vine în gînd.
Și mă văd în zori prin piața
Timișoarei colindînd.

Cît belșug vedeai în toate!
Nu știai ce să privești.
Poate prunele brumate?
Poate merele domnești?

Poate mierea din borcane —
Chihlimbar aromitor?
Poate jîmblele bălane
Rumenite în captor?

Iar în jur, veniți cu zorii
De pe munte de la plug,
Forfoteau fărîtorii
Minunatului belșug!

Îți părea că vezi sub soare
Numai aur și argint,
Și treceau în șiruri care
Către piață, scîrînd.

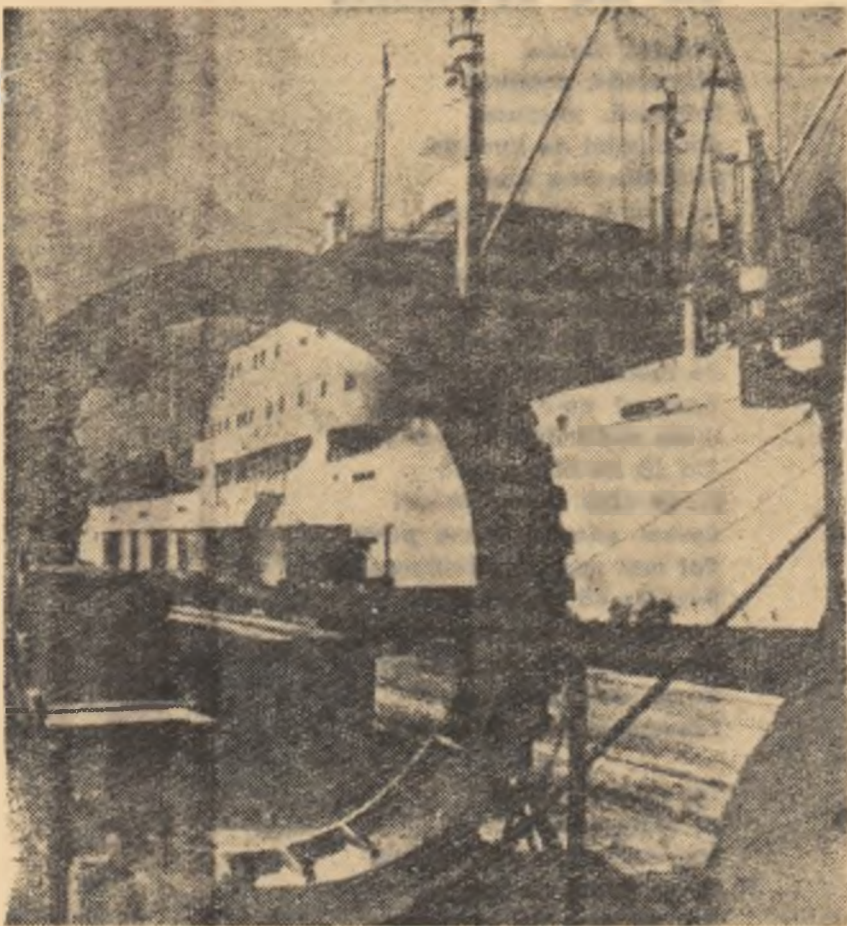
Aduceau și poame coapte.
Și cartofi și usturoi,
Vin și donițe cu lapte,
Și porumb, și grîu de soi.

„Îmi părea că văd în față
Depărtatul meu meleag,
Și-mi părea că-s într-o piață
Din Cubanul nostru drag!

Și privind atunci la toate
Aș fi strîns cu drag la piept
Colectivele bogate
Și poporul înțelept.

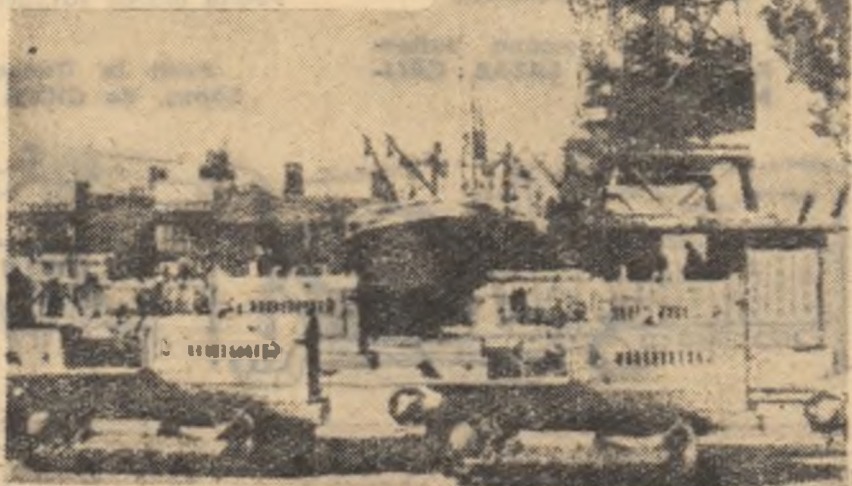
Îi simțeam alături viața,
Pururi slobodă pulsînd...
Ce lumină-mi scaldă fața?
România-mi vine-n gînd!

În romînește
de M. DJENTEMIROV

Destinația acestei instalații petroliere fabricate în R.P.R. este Buenos Aires

Tractoare românești pentru câmpurile Republicii Democratice Vietnam.

Specialiști romîni în India, în drum spre terenurile petroliere unde vor amplasa noile instalații de foraj românești.

August douăzeci și trei

Frunza sună, iarba sună,
August, însorită lună
Adusă de comuniști
Peste neguri și restriți,
August douăzeci și trei,
Maică frășinilor mei
Frunza sună, iarba sună,
Inima și ea se-nstrună
Și-ți tot zice cîntec țară,
Că ai împlinit în țară
Dorurile, gîndurile,
În toate cătunele;
Suflete-ai descătuseț
De greu plîns și de oțat
Și la oraș și la sat.
Zi de douăzeci și trei,
Pune-ți stelele cerului,
Ceru-ți fie fără nori,
C-am ajuns cum ne-o fost dor,

Auzit în comuna Bucium,
regiunea Cluj, de ION SOCOL

Cîntă inimă voioasă!

Frunză verde foi de prun,
Ochii văd, inimii-i spun;
Ochii văd lanuri mănoase,
Comunele arătoase.
Ochii văd poduri pe ape,
Cartea de ei mai aproape;
Văd șosele ne-nținate,
Livezi de rod încercate;
Ochii văd, inimii-i spun
Despre veacul nostru bun
Și-i soarele veacului
Lumina Partidului,
Că Partidul o știut
Tot ce-n vremuri ne-o durut
Și-n cea vară, în August
Pe fasciști el i-o răpus.
Nouă, ce ne-o fost pe plac,
I-o pus, să crească arac;
Nouă, ce ne-o fost urf,
N-o mai lăsat, nici atît!
Frunză verde din colnic
Ochii văd, inimii-i zic:
„Cîntă, cîntă, surioară,
Ziua care-o ști, din vară —
Zi de mare sărbătoare,
Pentru lumea muncitoare;
Cîntă inimă dulcoasă,
Ziua noastră luminoasă!”

Auzit în comuna Zăpodeni,
raionul Vaslui, regiunea Iași,
de ION SOCOL

În zăvoi sub flori de vară

Frunză verde și-o cicoară
În zăvoi sub flori de vară,
Un trup de voinic se-alină
Cu capul pe carabină.
Cînd fugea Hitler, turbat,
L-o-ngropat pe Vanea sat,
Că un glonț, mince-l rugina,
I-o stîns ochilor lumina.
Între flori, colo-n zăvoi,
Stă și astăzi lingă noi,
Creșteși, flori, și vă-ndesiși,
Trupușorul i-l umbriși;
Avea mamă și-avea tată,
Dar el și-a dat viața toată.
Avea frați și surioare
Și dor mult s-aducă soare
În sufletul omului,
Pe fața pămîntului.

Auzit în Comuna Crăciunești,
raionul Tîrgu Mureș,
de ION SOCOL

Zboară-n lume porumbel

Frunzuliță foi de mure,
La băneasa în pădure
Ce-mi văzură ochii mei
După douăzeci și trei?
Zăceau tancuri blestemate
Cu crucile-ncrișigate
Și zăceau printre miriști
Tunuri de la hitleriști,
Că bădița din uzină
Avea plumb pentru jivină.
Și iar verde de secară,
Ce-mi văzură ochii dară?
Cască cenușe, lată,
Sta în iarbă răsturnată
Și de ploii bine spălată.
Cască de la hitleriști
Răsturnată în miriști
De rouă și ploii bătută
Și cu apă, ochii umplută.
Iar pe căscă cine sta
Apă limpede că bea?
Un porumbel ca laptele
Înfoidu-și penele!
Frunză verde, dedișel
Bea în tîlnă, porumbel —
Nimeni rău nu ți-o mai face
Că ne ești semn drag de pace.
Hitlerii, în flăcări pier,
Tu să zbori volos pe cer
Tu să spui în lumea-ntreagă
Dolna păcii, doină dragă.

Auzit în comuna Butea-
București, de LAZAR CALL-
MAN.

Bucuria să ne crească

Foicică vioarea
Înflorată-i zariștea
Înflorată, purpurie
Cu cununii de bucurie.
Și florile le-a adus
La chipiu ostașul rus
Și-au sădit flori în țărîină
Muncitorii cu arma-n mînă
La chemarea de Partid
Au făcut ea pieptul zid
Pe fasciști să-i izgonească
Țara să ne-o izbăvească.
Și-au sădit flori în cea vară
Ca să fie bine-n țară
Și de cînd le-au răsădit
Le-am udat și le-am plîvîț
Tot mai mîndru să-nflorească
Bucuria să ne crească.
Le-am udat cu stropii de rouă
Ca să prindă viață nouă
Și cu apă de izvor
Frumuseții să-i dea spor.

Înflorate-s zările
Și toate cărările
Tot cu floare de grădina
Și cu jerbe de lumină
Tot cu raze de la soare
Pentru marea sărbătoare.

Auzit în Cupșeni, raionul
Lăpuș, de CHIRA VERA.

